

ΕΦΗΜΕΡΙΣ



ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α'. (ΑΘΗΝΗΣΙ, 15 Φεβρουαρίου 1860.) ΑΡΙΘ. 6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΧΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΥΝΑΜΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ
ΑΥΤΟΥ.

Δημοσιεύοντες τὸ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον, νομίζομεν ἐπάναγκες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὰς περὶ τούτου διασαφήσεις, διότι πολλαὶ παραζηγήσεις ἐγένοντο ἐπ' αὐτοῦ.

» Ἄρθ. 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς δέκα χιλιάδας τετρακοσίου ἀξίωματι-
» κούς, ὑπαξιωματικούς στρατιώτας καὶ λοιπούς.

» Ἡ δύναμις τοῦ Ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860
» εἰς χιλίους διακοσίου τριάκοντα δύο ἀξίωματικούς, ὑπαξιωμα-
» τικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

» Ἄρθ. 2. Ἡ Στρατολογία καὶ Ναυτολογία προσδιορίζεται
» διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς τρισχιλίους ἄνδρας.

» Οἱ τρισχίλιοι οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν
» τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας,
» παρὰ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς Δήμους.

» Ἄρθ. 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἐπὶ ἔνδεκα, συμπεριλαμβα-
» νομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ Στρατολογίας καὶ Ναυ-
» τολογίας Νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν
» στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν τοῦ ἔτους 1860. »

338/1859

Ἡ ἐνιαύσιος στρατολογία παντός Κράτους στηρίζεται εἰς δύο τινά: εἰς τὸν περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νόμον καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιορισθεῖσαν στρατείαν ἢ θητείαν ἀμφοτέρω λοιπὸν ταῦτα κανονίζουσι τὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀριθμὸν κατ' ἔτος ἀπαιτουμένων νεοσυλλέκτων. Ἦδη δὲ πολὺς λόγος ἐγένετο περὶ τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου τούτου διότι ὁ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενος ἀριθμὸς ὑπερέβαινε τὸν τῶν ἄλλων ἐτῶν, τουτέστιν ἐζητούντο 3,000 νεοσύλλεκτοι, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν νεοσυλλέκτων δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 2,130, καὶ ἐνῶ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ μένει ἡ αὐτή. Ἀλλ' οἱ λέγοντες ταῦτα, φαίνεται, ὅτι ἐλησμόνησαν τὸν ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 ἐκδοθέντα νόμον, καθ' ὃν ἡ στρατεία ἠλαττώθη εἰς τρία ἔτη, ἀντὶ τῶν τεσσάρων ἐτῶν, καὶ ὅτι, δυνάμει τοῦ νόμου τούτου, οἱ ὑπηρετήσαντες τρία ἔτη ἐν τῷ στρατῷ ἀφίενται, ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες τὰ τέσσαρα ἔτη, ὥστε διπλάσιος σχεδὸν ἀριθμὸς ἀνδρῶν ἐξέρχεται κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐκ τοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι τούτου ἕνεκα, ἐὰν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐζητήθησαν 2,130 νεοσύλλεκτοι, ἔπρεπε κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος νὰ ζητηθῶσι τοὐλάχιστον 4,000. Ὅθεν ἀρχόμεθα ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, διότι ἐξ αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ὡς εἶπομεν, πηγάζει καὶ ἡ κατ' ἔτος στρατολογία (α).

Ἡ κανονισμένη δύναμις τοῦ στρατοῦ μας, ἥτις, ὡς καὶ ἐμπράκτως ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι λίαν ἀνεπαρκῆς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, προσδιωρίσθη εἰς ἄνδρ. . . . 10,400.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πρέπει νὰ ἀφαιρηθῶσιν οἱ μὴ ἐκτελοῦντες καθαρὰν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς ἐξῆς.

Ἀπόμαχοι.	»	235
ἐκτὸς ἐνεργείας ἀξιωματικοί,	»	139
Οἱ μαθηταὶ τῆς στρατ. σχολῆς,		
οἱ λόχοι τῶν τεχνικῶν τοῦ ὀπλοσασίου,		

(α). Εἶναι φανερόν ὅτι καθ' ὅσον ἡ στρατεία εἶναι μικρὰ, κατὰ τοσοῦτον ὁ κατ' ἔτος ἀριθμὸς τῶν νεοσυλλέκτων εἶναι μεγαλύτερος, ὥστε, ἂν κατ' ἔτος ἤλλαζον οἱ στρατιῶται, ἔπρεπε νὰ ζητηθῶσι τοσοῦτοι ὅσοι ἄνδρες ὑπῆρχον ἐν τῷ στρατῷ.

καὶ τῶν πυροσβεστῶν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, οἱ ἀποθηκοφύλακες τοῦ πυροβολικοῦ καὶ λοιποὶ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ. » 300

Τὸ ὅλον τῶν μὴ ἐκτελοῦντων καθαρὰν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν » 674

Πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν καὶ τὴν χωροφυλακὴν, ἥτις ἐκτελεῖ ἀστυνομικὰ καὶ ἀνακριτικὰ καθήκοντα » 1,624

» » 2,298

Ἀφαιρουμένων τούτων ὄλων ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ. » 2,298

Μένουν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν » 8,102

Ἐκ τούτων εἰσὶ 567 ἀξιωματικοί, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ, τῆς χωροφυλακῆς, τῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις στρατιωτικοῖς καταστήμασιν, ὡς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν, ἐπιτροπῇ ἰματισμοῦ κτλ, ὥστε μένουσιν 7,535 ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

Τῆς μὲν λοιπὸν δυνάμεως τοῦ στρατοῦ ὀριζομένης εἰς ἄνδρας 10,400, εἰς στρατιῶτης ἀναλογεῖ πρὸς 110 περίπου ψυχὰς, ὑποτιθε, μένου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς 1,100,000 ψυχῶν. Οὕτως ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ μας οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐάριθμος, διότι οὐδεμία Ἐπικράτεια ἔχει στρατὸν ἑλαττον τοῦ ἐνός τοῖς ἑκατὸν ἑκτὸς δὲ τούτου ἡ Ἑλλάς, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀνωμάτων μεθορίων τῆς τοῦ ἀτάκτου κυβερνητικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ συστήματος τοῦ γειτονικοῦ Κράτους τῆς, τοῦ ἀνωμάλου ἐδάφους τῆς καὶ ἄλλων πολλῶν περιστατικῶν, γνωστῶν τοῖς πᾶσιν, ἀναμφιβόλως ἔπρεπε νὰ ἔχη στρατὸν τοὐλάχιστον δύο τοῖς ἑκατὸν, ἤτοι διπλάσιον τοῦ σημερινοῦ μ' ὅλον τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις πάντοτε



περιορίσθη εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον στρατὸν διὰ τὰς καθή-
μερινὰς ἀνάγκας τῆς, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰς ἐνδεχομένας περι-
στάσεις, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπι-
τρεπε τοῦτο, οὐδὲ ἤθελεν ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπασχολήσῃ πλεον-
τέρους ἄνδρας ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐν τῷ στρατῷ, εἰ καὶ ἔπρεπε,
καὶ ὄφειλε μάλιστα λέγομεν, νὰ διπλασιάσῃ τὸν στρατὸν τῆς
μ' ὅλας τὰς δυσχερείας ταύτας.

Ἄλλ' εἰ καὶ οὕτω περιορισμένου ὄντος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ,
ἀπαιτεῖται ἀναμφιβόλως νὰ συμπληρωθῇ οὗτος κατ' ἔτος διὰ
τοῦ νόμου τῆς ἀπογραφῆς, διότι ἅπαντα τὰ σώματα καὶ ὄπλα τοῦ
στρατοῦ, οὐδ' αὐτῆς τῆς χωροφυλακῆς σχεδὸν (α) ἐξαιρουμένης, συμ-
πληροῦνται ἤδη διὰ αὐτοῦ τοῦ νόμου· μόνον δὲ ὁ λόχος τῶν Ἀπο-
μάχων καὶ τῶν Εὐελπίδων ἐξαιροῦνται τῆς κατηγορίας ταύτης. Ἀ-
ρα ἐκ τῶν 10,400 ἀνδρῶν, ἀφοῦ ἐξαιρέσωμεν 300 καὶ 686 ἀξιω-
ματικούς (567 ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 119 ἐν ἀργίᾳ), οἱ λοιποὶ 9,414
ἄνδρες θέλουν στρατολογεῖσθαι διὰ κλήρου. Ὅταν λοιπὸν ὁ πρὸς
στρατείαν, χρόνος ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη, ἀπαιτεῖται τὸ τρίτημόριον
αὐτῶν ν' ἀλλάσῃ κατ' ἔτος. Ἄρα ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 3,138
νεοσύλλεκτοι. Ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τοὺς
ἐξυπηρετήσαντας τὰ τρία ἔτη καὶ λαβόντες τὰς ἀφέσεις τῶν κατὰ
τὸν ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι μικρὸς.
Ἄντι δὲ τούτων ὄλων, διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐζητήθησαν μόνον
3,000 νεοσύλλεκτων, ἐξ ὧν πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν πλέον τῶν
100 διὰ τὸ ναυτικόν, τὸ ὁποῖον δὲν στρατολογεῖ μὲν, ἀλλ' ἀφαι-
ροῦνται χάριν αὐτοῦ οἱ δῆμοι τῆς Ἰδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τοῦ
Πόρου, ὡς χορηγοῦντες εἰς τὸ ναυτικὸν ναῦτας. Ἐντεῦθεν τὸ ὑπομ-
γεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἀντὶ νὰ ζητήσῃ πλέον τῶν 3,500 νεο-
σύλλεκτων, περιορίσθη εἰς 2,900 τὸ πολὺ, διότι ἀφαιροῦνται, ὡς
εἶπομεν, οἱ τῶν ναυτικῶν νήσων, ἔχον τὴν πιθανότητα ὅτι ὁ ἑλλεί-
πων ἀριθμὸς οὗτος τῶν νεοσύλλεκτων θέλει συμπληρωθῆ ἐκ τῶν

(α) Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πλέον τῶν 200 στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ
μετετέθησαν εἰς τὴν χωροφυλακὴν, διότι ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς κατὰ
ἀδύνατον διὰ τῆς ἐθελουσίου κατατάξεως.

ἑθελουσίῳν κατατάξεων, ἰδίως εἰς τὴν χωροφυλακὴν, καὶ ἐξ ἀνά-
κατατάξεων τινῶν ὑπαξιωματικῶν. Ἄλλ' ἐὰν ὑπολογίσῃ τις τῆν
νεοσυλλεξίαν ταύτην, ἦτοι τοὺς 3,000 ἄνδρας τούτους, θέλει ἴδει
ὅτι 366 περίπου ψυχαὶ ἀναλογουσιν εἰς ἓνα νεοσύλλεκτον, 10 δὲ
μέχρι 12 νέων ἀπὸ ἡλικίας 18—24 ἐτῶν εἰς ἕκαστον νεοσύλλε-
κτον, διότι, ἐὰν ὑποθέσωμεν, κατὰ φυσικὸν λόγον, τὸ ἡμισυ τῶν
ψυχῶν εἰς ἄνδρας, θέλουν ἀναλογίσει 183 ἄνδρες πάσης ἡλικίας
εἰς ἓνα νεοσύλλεκτον· κατὰ δὲ τοὺς περὶ ἡλικίας κανόνας πρέπει
νὰ ὦσι τέσσαρες νέοι ἐξ ἑκάστης ἡλικίας τῆς στρατολογίας, ἦτο
τῶν 18, 19, 20, 21, 22, καὶ 23, τὸ ὅλον 24 νέοι δι' ἓνα τῶν
ζητουμένων νεοσύλλεκτων, ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὸ ἡμισυ αὐτῶν
εἰς ἐξαιρέσεις τοῦ νόμου, βεβαίως πρέπει νὰ ἔχωμεν 10—12
νέους διὰ ἕκαστον νεοσύλλεκτον.

Ἄλλ' ἀφαίρεται ἐκ τῆς ὁλομελείας τῆς Ἑλληνικῆς κοινωρίας
καὶ οὗτος; λέγομεν οὐχί, διότι ἐκτὸς τῶν φυσικῶν θανάτων,
ἅπαντες οἱ ἐξυπηρετοῦντες ἐπανερχονται εἰς τὰς ἐστίας τῶν, οἱ
δὲ μένοντες, ὡς ἀντικατασπάται, λαμβάνουν τὴν θέσιν τῶν μενόν-
των εἰς τὰς ἐστίας τῶν κληρῶν.

Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερα ἀφορμὴ τῶν ἐξενισταμένων κατὰ
τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν νεοσύλλεκτων· αὕτη δὲ εἶναι ἡ καθυστέ-
ρησις πολλῶν τοιούτων ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἴσα, ἴσα ὁ-
μως ἡ ἀφορμὴ αὕτη εἶναι ὑπὲρ τοῦ αἰτουμένου ἀριθμοῦ ὑπὸ τοῦ
νομοσχεδίου, διότι ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι, μ' ὅλας τὰς προ-
παθείας τῆς ἡ κυβέρνησις, οὐδέποτε ἐδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ τὸν
στρατὸν τῆς διὰ τοῦ κατ' ἔτος αἰτουμένου ἀριθμοῦ τῶν νεοσυλ-
λέκτων· ἡ δὲ αἰτία αὕτη ἐγκρίεται εἰς τὸν ὑπάρχοντα περὶ ἀπο-
γραφῆς νόμον· οὐδ' αὐτὸς δὲ ὁ συμπληρωματικὸς νόμος τοῦ
1851, ὁ κατ' ἔτος ἐπικαλούμενος, καὶ ἔχων δρακοντείους διατά-
ξεις, ἐδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν περὶ τούτου δέου-
σαν θεραπείαν, καὶ μάλιστα ἤδη κεῖται ἐν ἀχρηστία σχεδόν.

Ἄλλ' ἄρα ὁποῖον συμφέρον ἔχει ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιω-
τικῶν νὰ ζητῇ πλέον τοῦ δέοντος ἄνδρας εἰς τὸν στρατὸν, ἀφοῦ
διὰ νόμου καὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιορίσθη ἡ δύναμις
τοῦ στρατοῦ; Μήπως ἂν καταταχθῶσι εἰς τὸν στρατὸν πλέον

τοῦ δέοντος ἄνδρες, δὲν θέλει ἐξαποστείλει αὐτοὺς εἰς τὰς ἐξίας των ἐν ἀπροσδιοριστῷ ἀδείᾳ ; ἢ, ἂν κατορθωθῆ ἡ σύλληψις τῶν δραπέτων κληρούχων, δὲν θέλει ἀφαιρέσει αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐπομένου ἔτους τῆς στρατολογίας ; Ταῦτα πάντα ἀναμφιβόλως εἰσι γνωστὰ τοῖς πᾶσι, καὶ οὐδεὶς τὰ ἀγνοεῖ, ἐκτὸς ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσκοπῆ, ὅτι δῆθεν ὑπερασπίζει τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὅθεν ἐξ ὅσα ἀπεδείξαμεν ἐμπράκτως ἢ κατὰ τὸ τρίτημόριον ἀλλαγὴ τοῦ στρατοῦ κατ' ἔτος οὐδαμῶς βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τῆς γεωργίας, διότι ἅπαντες οἱ γεωργοὶ ἐπανερχονται εἰς τὰς ἐστίας των, ἐκπαιδευμένοι ὅπως οὖν, ὑγιέστεροι καὶ ῥωμαλεώτεροι, ἀφ' ὅ,τι ἦσαν πρὸ τῆς κατατάξεώς των.

Ἴνα δὲ καταδείξωμεν ὅποια διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας νομοσχεδίων, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὴν ἐπομένην γαλλικὴν ἔχθεσιν, ὡς περιεργον καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰτουμένων νεοσυλλέκτων, καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ἀναφέρεσθαι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.

Ἐχθεσις πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.

« Ἐν Παρισίοις, τῆ 3 Φεβρουαρίου 1860.

«Μεγαλειότατε !

» Συμμόρφως με τὰς ἐκφρασθείας ὑπὸ τῆς Υ. Μεγαλειότητος ἐπιθυμίας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω Αὐτῇ νομοσχέδιον, ἐνδιαλαμβάνον ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1859 προσδιορισθεῖσα στρατολογία διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐπὶ τῆς κλάσεως τοῦ 1859, θέλει ἐλαττωθῆ ἀπὸ 140,000 ἀνδρῶν εἰς 100,000.

» Παρακαλῶ τὴν Υ. Μεγαλειότητα ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ μοῖ ἐπιτρέψῃ νὰ υποβάλω τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἵνα ἐπομένως εἰσαχθῆ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον. »

« Μένω με βαθύτατον σέβας.

» Τῆς Υ. Μεγαλειότητος

» ὁ εὐπειθέστατος, ὁ λιαν ἀφωσιωμένος δούλος

» καὶ πιστότατος ὑπῆκοος,

» ὁ στρατάρχης τῆς Γαλλίας

« Ἰπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. »

« ΠΑΝΔΩΝ. »

Ἄ Ἐγκρίνεται

« ΝΑΠΟΛΕΩΝ. »

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ λοιπὸν τῶν αἰτουμένων κατ' ἔτος ἐν Γαλλίᾳ νεοσυλλέκτων, ἤτοι ἑκατὸν χιλιάδων νέων, παρατηρεῖ τις ὅτι συγκριτικῶς κατὰ διπλάσιον, καὶ ἔτι πλέον, ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διότι ἡ Γαλλία ἀριθμεῖ ἤδη 40 περίπου ἑκατομμύρια λαόν, ἡ δὲ στρατεία εἶναι ἑπταετής. Ἐὰν λοιπὸν θέσωμεν τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν 40,000,000 Γάλλων : 100,000 νεοσυλλέκτων, ἐπὶ 7 ἔτη ὑπηρετούντων, καὶ 1,100,000 Ἑλλήνων, ὑπηρετούντων 3 ἔτη κατὰ τὸν νόμον, ἐξάγεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀναλόγως πρέπει νὰ ζητήσῃ πλέον τῶν 6,400 νέων καὶ μ' ὅλα ταῦτα, τὸ νομοσχέδιον περνωρίσθη εἰς 3,000, καὶ διὰ αὐτῶν προσέτι ν' ἀναπληρώσῃ καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς στρατείας ἑλλείψεις. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι μὴ κρότερον βᾶρος δὲν ἐδύνατο νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις πάντοτε ἀγογγύστως πληρώνει τοὺς φόρους του, ἀρκεῖ ἢ διανομῆ νὰ ἴναι δίκαια. Ἄλλὰ ποῦ ὑφίσταται αὐτὴ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα περὶ ἀπογραφῆς νόμον ; Ἡ μία ἐξαιρέσις διαδέχεται τὴν ἄλλην, ὥστε ὅλον τὸ βᾶρον τῆς στρατολογίας πίπτει ἐπὶ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα ἀληθῶς, ὡς παριστάνονται τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπαχθῆς, εἰς τὴν κλάσιν τῶν πτωχῶν γεωργῶν.

Ἄλλὰ μήπως μόνον ἡ γεωργικὴ τάξις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα ; διὰ τί τάχα ἐκμεταλεύουσιν αὐτὴν δημοκόποι τινές, φωνακοῦντες ὅτι ἀπωλέσθη ἡ γεωργία ἔνεκα τῆς στρατολογίας ; Φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο δὲν ἔχει οὕτω. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει εἰμὴ τὸ τέταρτον τῶν κατοίκων της γεωργοὺς, ἄρα, ἂν, ὡς ὠρίσαμεν, 2,900 νέοι θέλουν κληρωθῆ, οἱ 997 πρέπει νὰ ἴναι ἐκ τῆς

γεωργικῆς τάξεως, οἱ δὲ 2,923 ἐκ τῶν ἄλλων τάξεων. Ἄλλ' ἂν οἱ υπερασπιζόντες τὰ δίκαια τῶν γεωργῶν, ἐνεργοῦντες τὰς κληρώσεις τῶν νεοσυλλέκτων, ρίπτουν ὅλον τὸ βάρος τῆς στρατολογίας εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους γεωργοὺς, ἄρα πταίει ὁ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμος, ἢ αὐτοὶ οὗτοι; Ἔπρεπεν οἱ κύριοι οὗτοι νὰ ἦναι δικαιότεροι πρὸς τοὺς συμπολίτας τῶν γεωργῶν, καὶ νὰ μὴ ἐξαίρουν πάντα μὴ γεωργόν. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, οἱ πτωχοὶ γεωργοὶ θέλουν ἐπανέλθει, ὡς εἶπομεν εἰς τὰς ἐστίας τῶν σῶι καὶ ἀβλαβεῖς.

Ἀποδείξαντες λοιπὸν ὅτι ἡ ἐνεστῶσα δύναμις τοῦ στρατοῦ οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι υπερβολικὴ, ἀλλὰ καὶ λίαν σμικρὰ, καὶ ὅτι ὁ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμος δὲν εἶναι υπερβολικός, ἀλλ' ὅτι καὶ οὗτος εἶναι μετριότατος, λέγομεν ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλει παύσει τὸ ἀδίκημα τοῦτο πρὸς τοὺς γεωργοὺς καὶ πρὸς πάντα πτωχὸν δημότην· διότι τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν συνέταξε νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας (ἀπογραφῆς) καὶ κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε νὰ μὴ ἀδικηθῆται ὁ πτωχὸς λαὸς, ἀλλ' ἅπαντες ἀνεξαιρέτως νὰ ὑποφέρωσι τὰ βάρη τῆς στρατολογίας· οὕτω δὲ πραγματικῶς θέλει υπερασπισθῆ παρ' αὐτοῦ τοῦ νόμου ἡ γεωργικὴ τάξις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ λίαν ἐπιωφελὲς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νομοσχέδιον τοῦτο συζητεῖται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τινῶν γεροϋσιαστῶν καὶ βουλευτῶν. Ἐλπίζομεν νὰ ἀναγγείλωμεν τὴν ὅσον ἐνεστὶν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὰς Βουλὰς· δι' αὐτοῦ πρὸς δὲ θέλει ἐπέλθει μεγίστη βελτίωσις καὶ ἀνακούφισις εἰς τοὺς στρατολογουμένους, διότι, ἐκτὸς τῆς ἐκπαιδευσεως τῶν ἐν τῷ στρατῷ, θέλουν ἀπέρχεσθαι ἐν ἀδείᾳ κατ' ἔτος εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἐπί τινος μῆνας.

Ἀνέκδοτα ἐκ τῶν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἐκστρατείας.

Φίλει!

Μὲ προέτρεψας νὰ μεταφράσω ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ στρατιωτι-

κοῦ Μηνύτορος τὰς διατάξεις τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, περὶ τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ὀφείλουσαν νὰ ἐκπληρώσωσιν οἱ εἰς τὸ Πολυτεχνικὸν σχολεῖον εἰσερχόμενοι νέοι. Ἀντὶ τούτου, προστίμησα νὰ φέρω εἰς τὴν ἐφημερίδα σου ἄλλο τι, οὐτινος ἢ ἀνάγνωσις μὲ ἠλέκτρισε καὶ ἀνεπόλησεν εἰς τὴν φαντασίαν μου τὰ νεανικὰ ὄνειροπολήματα ἅπερ, ὅτε κατὰ πρῶτον ἔφερα τὸ ζῆφος, ἔτρεφον τὴν ὑπαρξίν μου· ταῦτα θέλουν συγινῆσει ἐπίσης, ἐλπίζω, τοὺς εὐτυχεστέρους ἡμῶν νέους ἀξιωματικούς, ὀργάντας νὰ δρέψωσι τὰς δάφνας, ἃς κακὴ μοῖρα ὑπέτρησε τοὺς τοὺς προγενεστέρους αὐτῶν.

» Ὁ βαρῶνος Κύρ. Ἀλφρέδος Sometjky, λοχαγὸς εἰς τὸ 40^{ον} σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς Αὐστρίας, ἐδημοσίευσεν ἐπεισοδιὸν τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνου, ὅπερ παριστά, διὰ τοὺς στρατιωτικούς, δρᾶμα λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἄξιον μιμήσεως.

» Μετὰ τινὰ γενναίαν καὶ ἐνεργητικωτάτην προσβολήν, ἣν ἐξετέλεσε τάγμα τι τοῦ ἡμετέρου πεζικοῦ, ἐναντίον δασαίους θέσεως κατεχομένης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ (τῶν Γάλλων), τὸ τάγμα τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Εὐρεθεὶς πλησίον μετὰ τῆς διλοχίας μου, ἐπεχείρησα νέαν προσβολήν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐμποδίσω τὸν ἐχθρὸν νὰ καταδιώξῃ τὸ τάγμα.

» Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἄλλο τάγμα ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ ἀμέσως ἐτέθη εἰς τάξιν μάχης. Ἄλλ' εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἡμεθα τοποθετημένοι, προσεβαλλόμεθα καιρίως ἀπὸ τὰ πυρὰ τοῦ ἐχθροῦ· διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν δὲ ἐκ τούτων, ἐκρίναμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ δάσος· ἀλλὰ διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς αὐτὸν ἦτον ἀνάγκη νὰ διατρέξωμεν ταχέως λειβάδιον, κείμενον μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ δάσους· ἐν ᾧ ἐκάμνομεν τὴν κίνησιν ταύτην, αἴφνης τὸ πῦρ ἐσίγησε, καὶ ἰσχυρὰ φάλαγξ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ ἐξῆλθε τοῦ δάσους καὶ ἐπέπεσεν ἐναντίον τοῦ δεξιοῦ κέρατος ἡμῶν. Ἐγὼ μὲν μόλις ἔλαβον τὸν καιρὸν νὰ σχηματίσω ἀθροίσματα τινὰ ἄτακτα, τὸ δὲ ὑποχωρήσαν τάγμα καὶ ἄλλα τινὰ ἀποσπάσματα ἐσχηματίζοντο εἰς τετράγωνα διὰ ν' ἀντισταθῶμεν ἅπαντες εἰς τὸ ἐχθρικὸν ἵππικόν· τρεῖς κατ' ἐπανάληψιν ἐξετέλεσε τοῦτο καλὰς προσβολὰς, ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς αὗται γεν-

ναίως ἀπεκρούσθησαν.

» Εἰς τὴν τελευταίαν προσβολὴν, εἰς ἀξιοματικὸς ὤρμησε τολμηρῶς ἐναντίον τοῦ τετραγώνου τοῦ τάγματος, ἀλλὰ ἵππος καὶ ἵππεὺς ἔπεσαν χαμαὶ ἐντὸς τοῦ τετραγώνου ἀπὸ τὰ γραμμᾶτια ἐπισκέψεως, ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ φονευθεὶς, ἔμαθα ὅτι οὗτος ἦτον ὁ ἀνθυπολοχαγὸς **Salignac Fénelon**. Διὰ τοῦ ῥήγματος, ὅπερ ὁ γενναῖος οὗτος ἀξιοματικὸς ἤνοιξεν εἰς τὸ τετράγωνον, εἰς ἕτερος ἀξιοματικὸς, λοχαγὸς τοῦ ἰδίου σώματος, εἰσεπήδησεν εἰς τὸ τετράγωνον, καὶ ὤρμησε νὰ δράξῃ τὴν σημαίαν, ἀλλ' ἀμέσως διεπεράσθη ἀπὸ πολλὰς λόγγας, καὶ τὸ ῥήγμα ἐκλείσθη. Αὐποῦμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ πληροφορηθῶ τὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρείου τούτου.

» Ἐξ βήματα μακρὰν τοῦ μικροῦ ἀθροίσματος, ὅπερ ἐδιόκουν, εἶδα νὰ ἐγείρεται ἐκ μέσου σωροῦ πτωμάτων, ἀνθρώπων καὶ ἵππων ἀνὴρ ὠραῖος καὶ βωμαλαῖος, καὶ τὸ πρόσωπον φέρων καθημαγμένον ἀνεγνώρισα ἐν αὐτῷ ἀξιοματικὸν καὶ ἔσπευσα νὰ τὸν κάμω αἰχμάλωτον ἦτο οὗτος ὁ ταγματάρχης **comte de la Rochefoucauld**, ὅστις καὶ ὠδήγει τὴν προσβολὴν. Μ' ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ μεταβῇ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν σκευῶν του, ὑποσχόμενος, ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς του, νὰ ἐπανέλθῃ ἀμέσως, καὶ ἐγχειρίζων μοι συνάμα τὸ παράσημον τοῦ λεγεῶνος τῆς τιμῆς, ὅπερ ἔφερον. Ἐκαστος ἐννοεῖ ὅτι δὲν ἐδίστασα ποσῶς νὰ τῷ παραχωρήσω τὴν ἄδειαν. Μόλις ταῦτα ἐγένοντο καὶ μία κανονοστοιχία ἐχθρική, στηθεῖσα κατέναντι ἡμῶν, μᾶλλον ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς θέσεις μας. Τότε ἐτελείωσε τὸ ἐντὸς τοῦ μεγάλου δράματος τοῦ Σολφερινοῦ παιζόμενον μίχρον τοῦτο δράμα.

» Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τινῶν ἐπληροφορήθη παρά τινος εἰς ὃν εἶχον διηγηθῆ τὰ τῆς αἰχμαλωσίας του, ὅτι ὁ αἰχμαλωτισθεὶς οὗτος εὐρίσκετο εἰς **Quito**. Οὗτος ἐπανήλθε κατὰ τὴν ὑπόχρησίν του εἰς τὸν τόπον ὅπου ἠνταμώθημεν, καὶ μὴ εὐρῶν με συνωδεύθη παρ' ἐνὸς ἡμετέρου στρατιώτου μέχρι τοῦ **Quito** ἐκεῖ φθάσας ἐδώρησε τὸ ὠρολόγιόν του εἰς τὸν στρατιώτην, καὶ μετέβη ἀκολούθως εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Βερώνης πρὸς νοση-

λαίαν του ἐκεῖ τὸν ἐπεσκέφθη, ἐγχειρίσας εἰς αὐτὸν τὸ παράσημόν του ἐπὶ τῇ αἰτήσει του ἔδωκα αὐτῷ τὸ ὄνομά μου. Ἦτο δὲ ἀρκετὰ βαρέως πληρωμένος εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν καὶ ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν. »

Τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο μικρὸν δράμα φέρει ἐν ἑαυτῷ διαφόρους ἀξιοσημειώτους πράξεις, καὶ διεγείρει διάφορα γενναῖα αἰσθήματα. Πρῶτον, παριστᾷ ὀλόκληρον μάχην εἰς μικρὸν, ἦτοι τὴν προσβολὴν, τὴν υπεράσπισιν, τὴν υποχώρησιν, τὴν μεταξὺ τῶν μερῶν καλὴν διάταξιν πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν καὶ ἀμοιβαίαν υπεράσπισιν, τὴν ἀνάμιξιν τῶν τριῶν ὄπλων, καὶ τέλος τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ τὰ δύο ὄπλα, τὸ πεζικὸν καὶ ἱππικὸν, δὲν κατάρθρωσαν, ἐπέτυχεν τὸ πυροβολικόν. Ὁ ἀναγνώστης ἄς ἐνθυμηθῇ ὅτι εἶμαι πυροβολιστῆς, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἦναι συγκρατατικὸς εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας — Δεύτερον, παριστᾷ τὸ τολμηρὸν τοῦ ἱπέως, ὅπερ εἶναι τὸ στοιχεῖόν του, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας του. Τρίτον, παριστᾷ τὸ ὕψος τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἀμφοτέρους τοὺς στρατοὺς. Οἱ δύο φονευθέντες ἀξιοματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ εἶναι ἥρωες ἀλανθιάσως. Ἐκαστος αὐτῶν, ὀρμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, εἶπε βέβαια καθ' ἑαυτὸν, ἢ νίκην ἢ θάνατον εὐρον ἀμφοτέροι τὸν ἐνδοξον θάνατον. Οὐχ ἦττον τιμᾷ ἀμφοτέρους τοὺς δύο ἀξιοματικούς τῶν ἐχθρικών στρατευμάτων. Ἡ μετὰ ταῦτα διαγωγὴ αὐτῶν, τὸν μὲν μὴ διστάσαντα νὰ περιποιηθῇ εὐγενέστατα τὸν ἐχθρόν του, πεσόντα εἰς χεῖράς του, τὸν δὲ, διότι ὁ λόγος τοῦ στρατιώτου ἐθεωρήθη ἱερώτερος τῆς σωτηρίας ἑαυτοῦ.

Εἶπον ἀνωτέρω περὶ τῆς τόλμης τῶν δύο ἀξιοματικῶν τοῦ ἱππικοῦ κατ' εὐτυχή συγκαιρίαν, εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τοῦ στρατιωτικοῦ Μηνύτορος, ἀπήντησα νέαν διάταξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, δι' ἧς προτίθεται νὰ τελειοποιήσῃ τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν τοῦ ἱπέως, διότι ἀπεδείχθη τραυῶς ὅτι αὐτὴ ἦτο παρημελημένη μέχρι τοῦδε καὶ κατωτέρα ἐκείνης τοῦ πεζοῦ.

Εἶναι παρὰ πᾶσι παραδεδεγμένον σήμερον ὅτι ὁ πεζὸς Γάλλος εἶναι ὄχι μόνον ἀνώτερος τοῦ ἱπέως Γάλλου, συγκρινόμε-

νος ἕκαστος πρὸς τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ ὄπλον, ἀλλὰ καὶ ἀνώτερος ὅλων τῶν στρατιωτῶν τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων. Τὴν ὑπεροχὴν ταύτην ἀπέκτησεν ὡς ἐκ τῆς τελειότερας καὶ ἐκτενεστέρας ἀγωγῆς ἣν ἔλαβεν οὗτος· προῆλθε δ' αὕτη ἐκ τῶν πολέμων τῆς Ἀφρικῆς, καθ' ὅδ' ἡ ἀτομικὴ ἀξία τοῦ στρατιώτου ἔλαβε στάδιον ν' ἀναπτυχθῆ, καὶ ἐκ τῆς προσοχῆς ἣτις ἐδόθη ἕκτοτε εἰς τὴν ἀτομικὴν ἀγωγὴν τοῦ στρατιώτου.

Ὁ ἵππεὺς ἤσκειτο μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὸ νὰ ἵππεύῃ μόνον καὶ εἰς τὸ νὰ πράττῃ, ἠνωμένος μετ' ἄλλων, τοὺς διαφόρους ἐλιγμούς· ἀλλ' ὁ καλὸς ἵππεὺς ὀφείλει νὰ γινώσκῃ νὰ πηδᾷ χάνδακας καὶ ἄλλα ἐμπόδια, νὰ διέρχεται τοὺς ποταμούς, νὰ ἐκτελῇ διαφόρους ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ ἵππου του, καὶ νὰ γένη τέλος, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, ἐν μὲ τὸν ἵππον του· ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ νὰ διατηρῆ καλῶς τὸν ἵππον του, νὰ τὸν προφυλάττῃ ἀπὸ πληγῶσις κτλ. Ταῦτα ἵνα ὄχι μόνον τῷ χρησιμεύωσι, ὅταν μεμονωμένως ἐνεργῇ, ἀλλὰ καὶ ἵνα τὸν καταστήσωσι ἔτι χρησιμώτερον, ὅταν μετ' ἄλλων ἐνεργῇ, διότι ἡ ἀτομικὴ ἀξία ἕκαστου τῶν μερῶν ὅλου τινός, προσθέτει εἰς τὴν γενικὴν καὶ αὐξάνει αὐτὴν, καὶ τέλος ὀφείλει νὰ γινώσκῃ ταῦτα, διότι ἡ πεποίθησις, ἣν ἔχει τις εἰς τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν του, καθιστᾷ αὐτὸν τολμηρότερον καὶ γενναϊότερον τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἰδόντες εἰς τὴν Γαλλίαν προσέθεντο τὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἵππικου, καὶ ταύτην ἐπεχείρησεν ὁ νῦν ὑπουργός, **maréchal Randon**.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλει εἶσθαι χρήσιμος καὶ ἀρεστὴ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ἡμετέρου ἵππικου· περιοριζόμενος νὰ καταδείξω μόνον τὸ πρᾶγμα, ἀφίνω εἰς τούτους νὰ τὸ πραγματευθῶσι, ὡς ἀρμοδιωτέρους.

Εἰς περίπατον εὕρισκόμενος ἡμέραν τινα ἀπνητήσαμεν ἐπίππους νέους τινὰς ἀξιωματικούς τοῦ ἵππικου, ἱππάζοντας καὶ καλπάζοντας· εὐρέθημεν δὲ σύμφωνοι ἀμφοτέροι ὁμολογοῦντες ὅτι οὕτω πρέπει νὰ διδάσωνι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἵππικου, ἵππεύοντες, δηλαδὴ ἵππεύοντες καὶ ἀεχνάως ἵππεύοντες. Ἐννοοῦμεν ἐντεῦθεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν των, χρηρηγοῦσα αὐτοῖς τὰ μέσα τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς· οὕτω δὲ ἄγοντες

ἑστῶσαν βέβαιοι ὅτι εἰς μὲν τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν πατρίδα προετοιμάζουσι μεγαλεῖον καὶ ἰσχύν, εἰς δὲ ἑαυτοὺς δάφνας δόξης ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ἀρτισυρταγματάρχης.

Σκέψις ἐπὶ τῶν γυμνασίων τοῦ πεζικοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Τὰ ἐνυπάρχοντα ἐλαττώματα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νεοσυλλέκτων πρὸ χρόνου ἐφείλκησαν τὴν προσοχὴν διαφόρων ὡς μόνῃ δὲ θεραπείᾳ τοῦ κακοῦ τούτου ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἢ κατὰ τὰς πρώτας δεκαπέντε ἡμέρας ἐνασχόλησις αὐτῶν εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς γυμναστικῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι βεβαίως βελτίωσις τις, πλὴν ἀνεπαρκῆς, διότι δι' αὐτοῦ οὐδεμία κατὰ τὸ μέλλον προβλέπεται μερίμνα περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἀσκήσεως ταύτης, καὶ διότι ἔχει ἀνάγκην τροποποιήσεώς τις.

* Ἄς παρατηρήσωμεν τί συμβαίνει εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατατάξεως. Παραλείποντες τὴν ὀλοσχερῆ ἐξεικόνισιν τοῦ οἰκιακοῦ αὐτοῦ βίου, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἐν αὐτῷ εἶναι ἅπαντες ἐνδεδυμένοι ἀναλόγως τῆς καταστάσεως καὶ τῶν μέσων των· ἀλλὰ τὰ ἐνδύματά των εἶναι ἀνοικτὰ, εὐρεία καὶ διατηροῦντα ἐλευθέραν τὴν χρῆσιν τῶν μελῶν καὶ τῶν κλειδώσεων των. Ἄμα δὲ τῇ ἀφίξει των εἰς τὰ σώματα, διανέμονται εἰς τοὺς λόχους καὶ ὀδηγοῦνται εἰς τὰς ἀποθήκας ἵνα πραγματοποιηθῇ ἡ μεταμόρφωσις των. Τοῖς δίδονται ἐνδύματα, ἅτινα συστέλλουσι τὸ σῶμα των περισσότερον παρὰ τὰ ἴδια αὐτῶν φορέματα καὶ ἀτυνεῖθιστα εἰς αὐτούς· συσφίγγουσι τὸν λαιμὸν τῶν διὰ περιλαιμίου καὶ τέλος τοὺς φορτώνουσι μ' ὄπλον φέρον τῇ λόγχην.

Οὕτω πως μετεμφιεσμένοι, εἶναι ἤδη ἀρκούντως ἀλύγιστοι· ἀλλ' ἀδιάφορον, ὁ νομιζόμενος πολυτίμος καιρὸς δὲν πρέπει νὰ πα-

ρόλη εις μάτην ἄρχονται λοιπὸν τοῦ σχολείου τοῦ στρατιώτου, διὰ νὰ ξεμουδιάσουν καὶ ν' ἀποκατασταθῶσιν ὀλιγώτερον ἐπιπλαστοί· οὕτω πως φακλωμένοι ἐν τῇ νέα στολῇ των, οἱ νεοσύλλεκτοι ἐκτελοῦσι τὰς ἀρχὰς τοῦ στρατιώτου ἄοπλοι, ἐπὶ τῆσάρων τούλάχιστον ὥρας καθεκάστην ἡμέραν, καὶ τὰς κλίσεις τῆς κεφαλῆς ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ κ. τ. λ. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν καταστάσει ὁποῖαν δεξιότητα, καὶ ὁποῖαν διαθέσιν δύνανται νὰ ἔχωσι κατὰ τὴν ἄσκησιν ταύτην, εἰς ἣν τὰ πάντα δι' αὐτοὺς εἶναι νέα; Καταστενωχωρημένοι καὶ συσφιγμένοι ἐντὸς τῆς νέας ἐνδυμασίας των, εἶναι δυνατὸν νὰ γυμνασθῶσι λυσιτελῶς; Ὡς διαφορετικώτερος τρόπος δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄρα ἀποτελεσματικώτερος; Φρονοῦμεν ὅτι, πρὶν ἢ οὗτοι τεθῶσιν εἰς τὴν ἄνευ ὄπλου θέσιν τοῦ στρατιώτου, νὰ ἀκολουθήσωσιν ἐπομένως τὴν σειράν των γυμνασίων, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συνειθίσωσι τὴν νέαν ἐνδυμασίαν των καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ βίου των.

Στρατιωτικοὶ τινες περίπατοι ἄνευ ὄπλων καὶ σκευῶν θέλουσιν συντελέσει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καθόσον μάλιστα μετὰ πολὺν χρόνον οἰοπορίαν εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνος ἢ ἐντελής ἡρεμία. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποχρεῶνται νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ τῶν λεωφόρων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς 3 Νοεμβρίου, διότι τὸ τοιοῦτον, ἀντὶ τέρψεως, τοῖς προξενεῖ ἀθυμίαν· εἰς πᾶσαν δὲ δίοδον πρέπει νὰ βαδίζωσιν εἰς δύο ζυγοὺς, ἵνα δύνανται νὰ συνομιλῶσι, νὰ γελῶσι καὶ νὰ τραγῶδῶσι. Προσέτι εἰς πᾶσαν ἀνάπαυσιν ἡμισείας τούλάχιστον ὥρας, καὶ εἰς θέσιν πρόσφορον, πρέπει νὰ προτρέπωνται εἰς παιγνίδια, εἰς πηδήματα καὶ τὰ παρόμοια, ὅπερ θέλει εἶσθαι καθόλα ὠφελιμώτατον. Ἐπειδὴ οἱ περίπατοι οὗτοι θέλουσιν γίνεσθαι μετὰ τὴν μεσημβρίαν, τὴν πρωΐαν δύνανται τις νὰ διδάξῃ αὐτοὺς θεωρητικῶς τὰ τοῦ ὄπλισμοῦ.

Μετὰ τινὰς τοιαύτης φύσεως ὀδοπορίας, ἐνασχολοῦνται πλέον σπουδαίως εἰς τὰ γυμνάσια, τὰ ὁποῖα τότε δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας.

Σχολεῖον τοῦ στρατιώτου.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη εἰς τὰ γυμνάσια πρέπει νὰ ὦσιν ἀκριβῶς ὁμοία μὲ τὰ διαταττόμενα ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῶν 4 Μαρτίου

1834. Τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα μᾶς καταδεικνύουσιν ἤδη ὅτι κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ ἐκκλίνωμεν ἐκ τινῶν διατάξεων του, διότι ἡ πολυχρόνιος πείρα ἐν τῷ στρατῷ, καὶ ἰδίως μετὰ τὸν σχηματισμὸν των πεζῶν κυνηγῶν, ἀπέδειξεν ὅτι τροποποιήσεις τινὲς ἀποκαθίσταντο ἀναγκαῖαι πρὸς ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Γάλλου στρατιώτου. Ἀλλὰ οὐδόλως πρέπει νὰ ἐγγίσωμεν τὰς ὁποίας ὁ κανονισμὸς ἐκεῖνος ἔθεσεν ἀρχὰς, οὐδὲ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ἣτις εἶναι ἀληθῶς ἀριστούργημα σαφηνείας καὶ ἀκριβείας· ἐπομένως αἱ τροποποιήσεις αὗται περιστραφήσονται εἰς λεπτομερείας τινὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. Καθόσον ὅμως ἀνάγεται, εἰς τοὺς προγυμναστάς, τὴν διδασκαλίαν τοῦ συντάγματος καὶ τὰς λοιπὰς παρατηρήσεις, ὁ κανονισμὸς οὗτος, θέλομεν διατηρήσει καὶ παρακολουθήσει τὸν κανονισμὸν αὐτὸν κατὰ γράμμα.

Περὶ τῶν κινήσεων πρὸ τῆς ὀπλοσκίας.

Καθὰ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν γίνεται εἰς τὸν στρατὸν, οἱ νεοσύλλεκτοι πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς προπαρασκευαστικὰ σωματικά τινα γυμνάσματα πρόσφορα εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι μᾶλλον εὐλύγιστα τὰ μέλη τοῦ σώματός των καὶ νὰ ἐξοικειώσωσιν αὐτοὺς μὲ τὴν στρατιωτικὴν ἐνδυμασίαν. Τὰ γυμνάσματα δὲ ταῦτα διαθέτουσι προσέτι αὐτοὺς κάλλιον εἰς τὴν μετ' ἐπιδόσεως ἐξακολούθησιν τῶν γυμνασίων.

Γ. ΚΡΟΚΙΑΣ.

Ταγματάρχης.

Περὶ τῆς γαλλικῆς Στρατ. σχολῆς τοῦ Σαιντ Σίρ.

Αἱ ἐν Κριμαίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἐκστρατεῖαι, προαγαγούσαι εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέγαν ἀριθμὸν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τοῦ Σαιντ Σίρ, ἐλάμπριναν ἐκ νέου τὸ κατὰστημα τοῦτο, ὅπερ ὑπῆρξεν ἐνδοξὸς κοιτὶς τοσοῦτων συγχρόνων ἐνδοξοτήτων. Ἐνετυθεν βλέπομεν πρὸ

τινων ἐτῶν ὀνόματα νέων ξένων, ἐπιθυμούντων νὰ κατὰ ταχθῶσιν ὅπως ἀρυσθῶσιν ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Σαιντ Σίρ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν τὴν σχηματίζουσαν τὴν περὶ τῆς δικησέως ἐπιδεξιότητα καὶ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα, ὅπερ θερμαίνει τὴν καρδίαν καὶ τὴν προπαρασκευάζει εἰς τὰς περιπέτειας τοῦ στρατιωτικοῦ βίου.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ υἱὸς τῆς Βασιλίσσης Χριστήνης, 2 Πολωνοὶ, 4 Αἰγύπτιοι, υἱοὶ ἀξιωματικῶν, καὶ 2 Τοῦρκοι ἐγένοντο παραδεκτοὶ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ.

Οὐδεμία ἄλλη ἐξαίρεσις γίνεται εἰς τοὺς καταταττομένους ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ξένους εἰμὴ ὅτι γίνονται παραδεκτοὶ ἄνευ ἐξετάσεων ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὴν αὐτὴν πειθαρχίαν, διαίταν, στρατιωτικὰ γυμνάσια, ἀνατροφὴν καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ἐκπαίδευσέως. Οἱ ξένοι οὗτοι ὅμως διαφέρουν κατὰ τὴν πρόοδον, διότι, μὴ ἔχοντες τὰς προκαταρκτικὰς γνώσεις, βραδύνουσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων.

Εἰς τοὺς πρὸ ὀλίγον γενομένους προβιβασμοὺς, τρεῖς ξένοι μαθηταὶ διεκρίθησαν ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Σαιντ Σίρ οὗτοι δὲ εἰσὶν ὁ Κ. Ἐμμ. Καλλέργης ἀρχαίου, ὑπουργοῦ Ἐλληνος, ὁ Κ. Μ. Βιβέσκος καὶ ὁ Κ. Στὶρ μπέης, υἱοὶ ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας.

Οἱ Ἀναγνώσται ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι διὰ προγενεστέρου διατάγματος, δημοσιευθέντος ἐν τῇ ἑφημερίδι ταύτῃ, ὁ Κ. Βιβέσκος ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ Α'. σύνταγμα τῶν Εὐνών, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ διορισθῇ παρὰ τῷ ἐπιτελείῳ τοῦ στρατάρχου Ρανδῶν.

» Ἐκαστος τῶν νέων τούτων ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πατρίδα του, ἵνα διαδώσῃ τὰ φῶτα ἅτινα ἐπέκτησεν ἐν Γαλλίᾳ, δὲν θέλει ἀναμφιβόλως λησμονήσει τὴν καλὴν ὑποδοχὴν ἣν ἔλαβεν ἐν Γαλλίᾳ, οὐδὲ τὴν σημαίαν τοῦ Σαιντ Σίρ, ἐνθα διαλαμβάνει τὸ ἀξίωμα τοῦτο « Ἐκπαιδευοῦ ἵνα νικήσῃς. »

(Ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ Γαλλικοῦ Μηνύτορος).

